

Hatvanhat tagszervezet a ligában

(Folytatás az 1. oldalról.)

Most lehet elmondani először, hogy a liga már szakmailag és területileg is reprezentálja a magyar munkavállalókat — mondotta Forgács Pál, a Független Szakszervezetek Demokratikus Ligájának elnöke, vasárnap a Budapesti megkezdett rendkívüli tanácsulást követő sajtótájékoztatóján. Az ülésen 21 független szakszervezet felvételéről döntöttek. (További nyolc szervezet is felvételre került.) Így jelenleg már 66 tagszervezet van, a tagság létszáma pedig meghaladja a 100 ezer főt. A ligához 80 százezernél fizikai dolgozók szakszervezetei tartoznak. Az üzemi szakszervezeteken kívül ágazati és területi szövetségek is részt vesznek a liga munkájában.

A liga szerint szükséges a vállalati tanácsok felszámolása. Javasolják egy országos konfliktuskezelő hálózat létrehozását. Nem fogadják el azt a gyakorlatot, hogy a minimálbérrel csak a drasztikus áremeléseket követően tárgyalnak a szak-

szervezetekkel. A leginkább hátrányos helyzetű munkavállalói csoportok körében garantálni kellene, hogy a terhek növekedésével arányosan növekedjenek a minimálberek. A soron következő tárgyalásokon a minimálbért 5700 forintra emeléséért szállnak síkra.

A liga határozatban ítélte el — s emiatt a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnél is tiltakozott —, hogy Nagy Sándor, a szervezet 77. genfi közgyűlésén élesen bírálta az új magyar kormányt, valamint a ligát. Javasolják, hogy a munkavállalói oldalt rotációs alapon évente más és más érdekvédelmi szervezet képviselje a nemzetközi szervezet rendezvényein.

A sajtótájékoztatót elmondta, hogy a Népszava főszerkesztője a liga véleményét is kikérte a lap részvénytársaság-alakítási szándékáról. A liga minden megkülönböztetés nélkül, valamennyi szakszervezet közös lapjaként tudja elképzelni a Népszavát. Ilyen feltételek mellett elvileg hajlandó csatlakozni a Népszava Részvénytársasághoz.

Havel Romániába megy

Václav Havel cseh szlovák elnök Romániába látogat — erősítette meg a hírt Ion Iliescu román elnök pénteki sajtóértekezletén.

Iliescu megvonta a választások óta eltelt időszak román politikájának mérlegét. Sajnálkozva állapította meg, hogy az elért eredmények ellenére nem talált megfelelő visszhangra a politikai erők társadalmi megbékélésre szólító felhívása. Ismertetve az ország előtt álló politikai és elsősorban gazdasági feladatokat, az elnök ismételtén utalt a

nemzeti összefogás szükségességére.

Szólott arról, hogy a román vezetés egyik fő célja: megváltoztatni a Romániáról kialakult rossz megítélést. Szeretnék azt, hogy Romániáról valós kép alakuljon ki — mondta —, arra törekszünk, hogy mindenki megértse az ország gyengeségeit, a hosszán tartó diktatúra időszakából öröklött nehézségeket. Először szolt arról, hogy a Romániáról kialakult képtelenség elsősorban az országban végbeesett események okolható, nem pedig a külföld.

csakis a december 2-re tervezett össznémet parlamenti választások után kerülhet sor. Ezzel szemben a Szociáldemokrata Párt (SPD) és a liberálisok képviselői azt akarják, hogy a csatlakozási aktus legkésőbb a választásokat megelőző napon történjen. A parlament legutóbbi ülésén, amely pénteken reggel 8 óráig este 11-ig tartott, jórészt erről vitáztak a képviselők, de nem sikerült kompromisszumra jutniuk. Mint az ADN írta, a vasárnapi parlamenti ülés jelenti az eddigi legnagyobb szakítópórbát a kormánykoalíció számára, olyannyira, hogy ha a szociáldemokraták és a liberálisok kitartanak állásponjtuk mellett, az a koalíció bukásának veszélyével fenyeget.

Számos hozzászólás és

megjegyzés után a parlament végül is elfogadta a második félre szóló költségvetést. A várható mérleghiány 3,4 milliárd márka, de ennek egy részét le lehet faragni, egyrészt szigorú takarékoskossággal, másrészt a leszerelési és védelmi minisztérium kiadásainak csökkentésével, továbbá a külügyi tevékenységre, a pártok finanszírozására és az államapparátus költségeire szánt pénzalapok megkurtításával. A költségvetési törvényt elfogadása előtt Walter Romberg pénzügyminiszter bíráló szavakkal illette az NSZK kormányát, amelytől az eddiginél nagyobb partneri együttműködést kért. Egyben leszögezte: „közársaságunk földjének és polgárainak kiürítéséhez én nem fogok hozzájárulni”.

Szeged passzol Darmstadthoz

(Folytatás az 1. oldalról.)

egyik tagja az NDK-beli testvérvárosunk, Freiberg főpolgármestere. Őt azért hívtuk magunkkal, mert hisszük, hogy látogatásából hasznos kapcsolat születik. Egy másik példát is mondanék. Nemrégiben törökországi testvérvárosunkban, Burzában jártam. Amikor megemlítettem, hogy hamarosan legújabb testvérvárosunkba, Szegedre utazom, a burzai főpolgármester általam küldött meghívást Szegednek. Az ismeretségek, a kapcsolatok tehát így is terebélyesednek tovább.

— Befejezésül engedjen meg egy személyével kapcsolatos kérdést. Úgy tudom, családjában hagyomá-

nyai vannak a politikai pályafutásnak.

— Így igaz. Apám a háború után Darmstadt első főpolgármestere volt. Ma 85 éves, de tavaly novemberben, amikor Szegeden jártunk, ő is fontosnak tartotta, hogy eljöjjön Darmstadt legújabb testvérvárosába. Jömagamról pedig annyit: kilencedik éve vagyok Darmstadt főpolgármestere. Nálunk hatévenként választanak főpolgármestert. Nekem egymás után két periódusra szavaztak bizalmat. Amikor lejár a mandátumom, visszatérek eredeti szakmámhoz. Civilben jogász vagyok.

— Köszönöm a beszélgetést.

Kalocsai Katalin

Rádiótelex

MONGOL VÁLASZTÁSOK

Mongóliában vasárnap megkezdődött a július 29-kén sorra kerülő parlamenti és helyhatósági választásokon induló jelöltek végső regisztrálását eldöntő szavazás.

Az első fordulónak is nevezhető szavazás eredményeként a választási bizottságok minden választóköreztben a két legtöbb szavazatot kapott személyt jegyzik be indulóként, az egy hét múlva esedékes fordulóra. Azokban a választókeretekben, ahol három vagy több jelölt végez azonos eredménnyel, még július 29-ke előtt újabb szavazást tartanak.

Mongóliában a történelemben először rendeznek parlamenti választásokat több párt részvételével. A Nagy Népi Hural 430 képviselői mandátumáért hat párt színeiben, több mint 2400 jelölt fog versengeni. A parlamenti választásokon a pártok kérésére külföldi megfigyelők is részt vesznek. (TASZSZ)

NADZSIBULLAH ELFOGADJA A SZOVJET BÉKETERVET

Nadzsbullah, afgán elnök vasárnap sajtóértekezleten jelentette be, hogy elfogadja az afganisztáni polgárháború befejezését célzó szovjet béketerv egyik leglényesebb pontját, azaz, hajlandó átengedni a védelmi és a belügyminisztérium hatalmának egy részét a kormány és a felkelők képviselőiből álló vegyes bizottságnak. Ennek feladata lenne az általános választások megszervezése.

A kormányerőknek és a felkelőknek kötelezniük kell magukat, hogy a szavazás előtt és alatt nem hajtanak végre katonai akciókat — tette hozzá. Minden más megoldás csak vérfürdőhöz és anarchiához vezetne — mondta az afgán elnök, megerősítve, hogy sem ő személy szerint, sem pártja nem óhajt lemondani a hatalomról a választásokat megelőzően.

A Julij Voroncov szovjet ENSZ-nagykövet által előterjesztett szovjet béketerv értelmében, nemzetközi felügyelet mellett szabad választásokat tartanak a polgárháború sújtotta Afganisztánban. A béketerv híré a The New York Times című amerikai lap jelentette július 15-én, amerikai illetékesekre hivatkozva.

RMDSZ-GYÜLÉS

Helyes volt a döntés, hogy az RMDSZ ne vegyen részt a kormányzati munkában. A választások után kiderült ugyanis, hogy a többséghez jutott Nemzeti Megmentési Front nem is szándékozott koalíciós kormányt létrehozni — így összegezték az RMDSZ választások utáni tevékenységét az országos választmányi ülés szombati zárónapján. Csikszereván. Természetesen az RMDSZ-nek ez a különállása nem jelentett és jelent teljes elzárkózást, mert szakemberekkel bizonyos szakkérdésekben az építőmunka jegyében a szövetség minden politikai párttal, csoportosulással és kormányzati szervvel együttműködik — szögezték le.

A romániai magyarság érdekképviseleti szervének két-napos tanácskozásán tárgyaltak a szövetség stratégiájáról, és úgy határoztak: a jövőben a politikai feladatokon kívül gazdasági, kulturális és társadalmi téren is aktívabb tevékenység érdekében összehangoltabb munkára van szükség. A magyar nemzetiségű művelődési helyzetéről megállapították, a helyi kezdeményezésekkel sok helyütt hagyományokat keltettek életre, pezsgőbb lett a kulturális élet, de szükség van országos kulturális koordináló központ létrehozására. Ennek feladata lenne a különböző kulturális egyesületek tevékenységének összefogása.

Szűcs Géza, a szövetség főtitkára javasolta, hogy a szövetség újítsa meg szervezeti munkáját országos és helyi szinten. Foglalkozott az országos választmány Tőkés Lászlónak, a szövetség tiszteletbeli elnökének rendkívüli kongresszus összehívását szorgalmazó javaslatával. A testület úgy határozott, hogy tovább vizsgálja a kezdeményezést, és Tőkés Lászlóval — aki magyarországi útja miatt nem vehetett részt a csikszereváni tanácskozáson. ebben a kérdésben konzultált, áttekintve az iskolaiüggyel és a kivándorlás kérdéseivel összefüggő feladatokat. (MTI)

Chilében sem kívánják Honeckert

A chilei kormány — Bonn hivatalos közlése — megtagadta a beutazási engedély megadását Erich Honecker volt keletnémet párt- és állami vezetőnek. Santiago eredetileg hajlandó lett volna menedéket adni a 77 éves Honeckernek és feleségének. Ilyen értelmű kérvényt terjesztett elő ugyanis a bukott keletberlini vezető leánya, Sonja Yaniz, aki a közelmúltban települt át a dél-amerikai országba chilei férjével.

Berlin

Törékeny koalíció

Az NDK Népi Kamarája vasárnap délelőtt rendkívüli tanácskozásra ült össze, hogy még a nyári parlamenti ülést megelőzően próbáljon döntést hozni három fontos kérdésben.

Ezek közül a legvitatottabb kérdés az, hogy mikor

csatlakozzék az NDK az NSZK alkotmányához. A Lothar de Maiziere vezette Kereszténydemokrata Unió (CDU) és az azt támogató Német Szociális Unió (DSU) továbbra is kitart azon álláspontja mellett, hogy erre a lépésre

Szeged új erőterében

Polgárok városa

Abból kell kiindulni, hogy olyan helyhatóság kellene létrejöjjön, amilyen eddig még soha nem volt: azaz, itt előzmény nélküli, és nem is az előzményekből fejlődött, illetve fejlődik ki. Ehhez képest tehát, mind a helyhatósági képviselő-testületi tagok, mind a polgármester személye esetén az eddigi tevékenység, közismertség, vagy különösen közigazgatási tapasztalat nem látszik előnynek, és nem látszik szükségesnek sem, sőt, inkább hátránynak vélem azt, ha olyan személy(ek) kerülnek a képviselők közé, akiknek az elmúlt időszakban volt bármiféle közigazgatási, vagy tanácsadói tapasztalatuk, mert az óhatatlanul mintaként szolgálhat majd számukra a jövőbeni viselkedés, döntéshozatali mód szempontjából.

Nem látszik azonban mintának az utóljára vagy ötven éve volt önkormányzat választása és működése sem — bár inkább, mint a közelmúlt tanácsadói működése —, annak korlátozottabb választói körből kikerült volta, és ennek folyamánként az érdekvégyesítés lehetőségének korlátozottabb volta miatt.

Helyesen vetette azt fel Anderle Ádám, hogy a városi önkormányzat megteremtése során nem kizárólag a pártoknak kellene jelölteket állítani, és nem kizárólag pártszempontoknak kellene érvényesülni, hanem a különféle érdekképviseleti szervek által megtestesített érdekeknek is. Sajnos, azonban ilyen tényleges érdekképviseleti szerv, szerveződés egy sincs. A — remélhetően már tényleg — „múlt” rendszer legnagyobb bűnéül a magam részéről éppen azt tekintem, hogy a polgárok önszerveződés lehetőségét zárta ki, s bármiféle „érdekképviselet”-nek címzett csoportosulás csak felülről szerveztetett, felülről jóváhagyott, és felülről kiválasztott vezetővel jöhetett és jött létre. Az elmúlt évtizedek során tagjaikból kiölték minden öntevékeny kezdeményezést, és minden hitet abban, hogy szervezetük valóban a tagok érdekeinek képviseletét szol-

gálja, nem a felső hatalom akaratának végrehajtását. (Magam e tekintetben alapos ismeret az ügyvédek „érdekképviseleti” szervéről szereztem, az ügyvédi kamaráról, melyek más feladatokat, mint az ügyvédek kordában tartását, és a hatalom rosszsallásának továbbítását nem töltöttek be, de bizonyos vagyok abban, hogy hasonló feladatot láttak el a többi érdekképviseleti szervek is.) Sajnos, tehát, nem látszik sem cél-szerűnek, sem a város polgárai szempontjából hasznosnak ezen érdekképviseletek felruháza, jelöltállításai, de különösen nem közvetlen képviselőválasztási lehetőség.

Mindaddig, míg a tényleges önszerveződés alapján, a tagok érdekeit ténylegesen képviselő, különféle érdekképviseleti szervek létre nem jönnek, tőlük a város azonos érdeki polgárainak képviseletét nem várhatjuk, s mivel erre már a helyhatósági választásokig nincs esély, Anderle Ádám ez irányú felvetésére — sajnos —, csak nemleges válasz adható.

A közelében egyetlen csoportosulási forma volt és maradt meg az elmúlt évtizedek alatt a hatalomtól úgy-ahogy függetlennek: az egyházak, a város egyházi közösségei. Anderle is jelzi, hogy az általa megismert városban milyen szervező és segítő tevékenységet tudnak kifejteni az egyházi közösségek, s jelzi, hogy az itt közelgő helyhatósági választások során, illetve a majdani helyhatóságban az egyházak érdekvégyesítő szerepe nem mellőzhető. Magam is hiszem és vallom, hogy — mint egyetlen független, és a polgárok jelentős körét átfogó érdekképviseleti csoportosulás — az egyházak helyi közösségei mindenképpen olyanok, melyeknek helyük van az önkormányzatban, legalábbis jelöltállítás szinten.

Eppen városunk közelmúltbeli keserű tapasztalatai intenek arra bennünket, hogy képviselőink kiválasztásának szempontjai közül a szilárd erkölcsi tartást tart-

suk elsődleges szempontnak, mert csak ekkor remélhetjük, hogy önsz érdekek helyett a közös szolgálata fogja vezérelni őket. Olyanokra van szükségünk, akik képviseletünket szolgálatnak fogják fel — gondolatban sem fordul meg bennük, hogy fölöttük nincs hatalom, mint azt egy érdeműs képviselő épp a napokban jelentette ki —, és a legcsekélyebb mértékben sem hatalomnak. Igyekezzünk ezeket a személyeket környezetünkben megtalálni, s mert az elmúlt időszak sajnos, nem az erkölcsi szilárdsággal rendelkezőknek kedvezett — ők közismertséget nemigen szerezhettek a múltban —, bizony rendkívüli felelősség terhel mindannyiunkat a választás során.

Vigyázzunk a pártokkal, és azok jelöltjeivel is, mert önmagában a múlt tagadása nem bizonyos, hogy erény, s, hogy a jövőre nézve az kedvező változást eredményez. A múlt hangos szidalmazói még nem bizonyos, hogy a tagadás mellett pozitív értékeket is fel tudnak mutatni, mely pozitív értékek felmutatásának hiányában bizalmunkkal egyetlen pártot, vagy jelöltet sem támaszkodhatunk meg.

Nem oly hosszú időre ugyan, de nekem is szerencsém volt pár napon keresztül egy német kisváros vendégkeretét élvezni; szegediek egy csoportjával tartunk ott. A polgármester — természetesen — indítatva érezte magát arra, hogy bennünket is fogadjon, és köszöntsen, egy órát ránk szánva idejéből, és egy néhány pohár sör, és percek a város költségvetéséről. Abban az időben voltak ott a városka testvérvárosainak küldöttei is (polgármestereikkel az élen, és millió programmal), mégis jutott ránk ideje, pedig nem hivatalos küldöttség. Házigazdától tudom — ki a város képviselő-testületének tagja —, hogy azon a napon összesen 22 programja volt a polgármesternek, ahol meg kellett, illet megjelennie. Ő azonban nyilván tisztában volt azzal, hogy polgármestersége nem hatalom, hanem szolgálat, és ha a város polgárai egy csoportjának vendégei vannak, azok a város vendégei is, hiszen a város a polgárok városa, a város van a polgárokért, és nem fordítva, s neki, mint polgármesternek, kötelessége köszönteni a város vendégeit.

Ilyen polgármestert kívánok én magamnak, és szeretett városunknak.

Dr. Szilvássy László